

Christ Heijmans: 'Stoppen is moeilijker dan beginnen'

Ik moet het bedrijf zien als een koe die ik nog een aantal jaren kan melken

Iedere stap in een ondernemerscarrière heeft zijn uitdagingen en problemen. Maar in de beleving van de 61-jarige boomkweker Christ Heijmans uit Biezenmortel is de afbouwperiode misschien wel het meest ingewikkeld. 'Als starter moet je gewoon vol gas geven. Als stopper of afbouwer zonder opvolgers in de familie moet je heel goed nadenken over de strategie om jouw bedrijf te gelde te maken.'

Auteur: Hein van Iersel

5 min. leestijd

Christ Heijmans is een echte veelprater. Als interviewer kom je wel eens voor de uitdaging te staan om een verhaal uit de geïnterviewde ondernemer te trekken. Daar is bij Heijmans geen sprake van. Nog voor ik mijn pen en aantekenboek uit mijn tas kan halen steekt hij van wal. En als ik thuis kom merk ik tot mijn schrik op dat ik door de waterval van woorden van Heijmans helemaal geen tijd heb gehad iets op te schrijven. Daarbij helpt dat we beiden afkomstig zijn uit hetzelfde dorp en met afstand van een paar jaar op dezelfde lagere school hebben gezeten. 'Wat had ik hekel aan die school. Als ik nu langs die school kom, krijg ik nog pijn in mijn buik. Ik bleef zitten in zowel de eerste als de tweede klas, omdat ik veel te speels was. Die school had een witte streep op het speelplein staan om de lagere van de hogere klassen te scheiden. Daar had ik enorm de pest in, omdat mijn vriendjes wel maar ik niet die witte lijn over mochten.'

Talenten

Op de lagere school was Heijmans misschien geen toptalent. Als ondernemer lijkt hij daar weinig last van te hebben gehad. Al weer lang geleden werd het dorpje Biezenmortel door een herindeling aan Haaren gekoppeld en los van Udenhout. Dat was voor Heijmans het moment om snel een vergunning voor extra kassen aan te vragen en te krijgen bovenop het al beloofde oppervlak. 'Ik dacht al dat het papierwerk waarschijnlijk bij de oude gemeente zou liggen. Ik heb er altijd wel voor gezorgd dat ik van dit soort dingen goed op de hoogte was.'

Kassen

Het totale bedrijf van Heijmans is ongeveer 3 hectare groot: 1,5 hectare kas en 1,5 hectare containerveld: 'Eigenlijk is het natuurlijk duidelijk dat de

kassen die ik heb, verouderd zijn. De poothoogte is te laag en je kunt niet goed uit de voeten met machines. Opnieuw investeren is in mijn geval geen optie. Stel dat ik het bedrijf binnen een aantal jaren verkoop. In dat geval heeft de nieuwe eigenaar waarschijnlijk toch weer andere wensen dan ik kan verzinnen. Ik moet het bedrijf zien als een koe die ik nog een aantal jaren kan melken. En voor veel teelten is het bedrijf prima ingericht.' Overigens is Christ Heijmans al niet meer de enige die zijn bedrijf *melkt*. Ongeveer de helft van zijn kassen heeft hij verhuurd aan een collega-kweker, die daar zijn eigen sortiment kweekt. Volgens de ondernemer is dat een win-win situatie. Boomkwekerij Heijmans richt zich zelf al een aantal jaren meer op de handel dan het per se zelf kweken: 'Ik heb met mijn huurder de afspraak dat ik gewoon uit zijn handelsvoorraad mag pakken voor mijn verkoop.'

Een andere actie waarmee Heijmans alvast in zekere zin voorsorteert op het afbouwen van zijn kwekerij is het grote sortiment *Semperviviums* dat hij kweekt. Volgens de kweker is dat een makkelijk gewas dat je ook makkelijk kunt blijven kweken als het bedrijf grotendeels is afgebouwd. Een tweede reden dat deze *Semperviviums* goed in het pakket van Heijmans passen, is dat de kwekerij altijd een aantal arbeidsgehandicapten in dienst heeft. En met deze mensen kan hij mooi mix-schaaltjes maken. Die arbeidsgehandicapten zijn belangrijk voor de ondernemer. Enerzijds herinneren ze hem aan de tijd dat hij zelf voor de witte streep op de lagere school stond. Anderzijds past de inzet goed in de opzet van het bedrijf. Heijmans: 'Iedereen die bij ons werkt heeft zijn eigen laantje op het bedrijf. Dus ook de mensen met een arbeidshandicap. Behalve dat mensen zoiets enorm waarderen is het

ook nog handig. Je kunt heel makkelijk uitleggen waar iets staat in de kwekerij.'

Filosoof

Heijmans is geen doorsnee boomkweker die vol gas alleen maar planten en bomen kweekt. Met een beetje fantasie kun je achter de kleine Brabander nog steeds *het kwajong* van de lagere school van vijftig jaar daarvoor ontdekken: 'Mijn vader zei altijd 'Je bent pas oud als je stopt met spelen.' Heijmans vertelt over zijn scheiding, nu al weer meer dan tien jaar geleden: 'Ik heb samen met mijn vrouw het bedrijf opgebouwd en ze heeft altijd volop mee gewerkt. Maar ergens gaat er dan toch iets mis in een relatie. De conclusie voor mezelf was dat ik de relatie te veel zag als een bedrijf. Ik dacht "Dat kan ik wel *handlen*." Maar het is natuurlijk zo dat een relatie geen bedrijf is en toen ik ongeveer vijftig was, gingen we uit elkaar. Probleem was dat we net in de tijd daarvoor het woonhuis bij het bedrijf enorm hadden opgeknappt. Dat was financieel wel een probleem, want zij had natuurlijk ook recht op haar deel van het bedrijf en de woning. Inmiddels is dat allemaal opgelost, maar op zo'n moment word je wel tien of vijftien jaar teruggezet.' Overigens blijkt ook hier dat ieder nadeel een voordeel heeft. Heijmans: 'In het begin van mijn bedrijf probeerde ik altijd mensen aan te nemen met minimaal dezelfde passie als ik zelf heb. Dat lijkt slim, maar heeft wel het nadeel dat die mensen na een paar jaar voor zichzelf beginnen. Daarom had ik de laatste jaren een voorkeur voor mensen met wat minder ambitie. De twee mensen die ik nu in dienst heb, willen het bedrijf niet overnemen. Terwijl ze dat perfect zouden kunnen. Eerst deed mijn vrouw de administratie. Nu is dat

Een order kant en klaar voor vertrek.

Op een handelsbedrijf heb je soms heldere taal nodig om uit te leggen dat deze partij toch echt verkocht is.

Eigenbouw wagen om tafels van het containerveld te tillen en naar binnen te rijden.

Iedereen in het bedrijf heeft zijn eigen laantje.

'Ik heb daar zelf van geleerd dat ik niet meer moet doen dan ik aankan en niet uit hebzucht het grootste bedrijf moet nastreven'

overgenomen door mijn medewerkers en die zijn daardoor heel sterk gegroeid.'

Meer dan werken

Heijmans heeft uit die tijd geleerd dat er meer is dan werken en vertelt over zijn grote passie, de tuin. Vanuit de grote ramen van zijn stekruimte kijkt hij over de tuin en meer precies over een grote koi vijver. 'Hier is de tuin begonnen –aldus de kweker- 'Ik was meer uren met het bedrijf bezig dan met mijn privé. Dus ik wilde als ik aan het werk was wel over iets moois heen kijken.'

Hebzucht

Heijmans is ook op andere gebieden een filosoof en haalt een stukje uit de bijbel aan. Een vader die op reis gaat, geeft zijn drie zoons een aantal talenten en wil weten wat zij daarvan gemaakt

hebben als hij terug komt. Voor Heijmans is de essentie van dit verhaal dat iedereen moet werken met de talenten of capaciteiten die hij of zij gekregen heeft. Voor sommige mensen geldt dat zij een groot bedrijf moeten bouwen. Voor andere mensen geldt bijvoorbeeld het tegenovergestelde. Heijmans: 'Ik heb daar zelf van geleerd dat ik niet meer moet doen dan ik aankan en dat ik niet uit hebzucht per se het grootste bedrijf moet nastreven. Ik ben altijd een voorzichtige ondernemer geweest en heb nooit meer stappen willen maken dan ik kon overzien. Dan moet je dat ook niet doen.'

Stoppen

Stoppen met je bedrijf is volgens Heijmans veel lastiger dan beginnen. 'Als starter moet je gewoon volle bak vooruit gaan. Stoppen lijkt wat dat betreft meer op schaken.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Boom in Business.nl/artikel.asp?id=23-7021

Sempervivium mix trays